

Vilanant: el pou és net (de sospites i tot)

Buiden el pou, sota la supervisió del forense Bardalet, però no troben cap indici que pugui estar relacionat amb l'assassinat de la majordona pel capellà que conta la llegenda

Una empresa especialitzada va fer ahir el buidatge i la neteja del pou que hi ha a l'ajuntament de Vilanant, on abans hi havia hagut la rectoria. L'operació, prevista i inclosa en el pla de la xarxa municipal per recuperar-lo com a punt proveïdor d'aigua, tenia també un altre objectiu, que va fer que l'operació fos seguida amb molta atenció pel popular forense Narcís Bardalet: es tractava de comprovar que al fons del pou no s'amagués alguna resta de cadàver o indici criminal. El buidatge va revelar que algú havia fet servir el pou de paperera i abocador, perquè s'hi van trobar moltes llaunes, bosses, rajoles... i porqueria diversa. Però res sospitos. El pou ha quedat net i ara se'n podrà treure aigua clara, però no ha aportat res per aclarir el misteri que ronda Vilanant. Bardalet va ser qui va aconsellar inspeccionar el pou després que durant les obres que es van fer a l'antiga rectoria per convertir-la en la seu de l'Ajuntament els obrers descobrissin una pila d'ossos, sota les antigues escales. La troballa en si ja era excepcional, però encara ho va ser més perquè tot el poble de Vilanant recordava, amb algunes variacions, una llegenda que contava que ja feia temps el capellà del poble havia deixat prenyada la majordona, l'havia assassinat per amagar l'embaràs i havia enterrat el cadàver sota les escales de la rectoria. Tot lligava, i l'alcalde, Anna Palet, va alertar els Mossos, que seguint el procediment van recollir les restes, van avisar el jutjat i van dur els ossos a l'Institut de Medicina Legal, on els forenses van determinar que els ossos superaven el llinar d'antiguitat, perquè en el cas que haguessin estat objecte d'un crim, aquest delictes ja hauria prescrit. Per tant, el cas no interessava al jutjat, que va dictar-ne el sobreseïment. Però sí que interessava a l'alcalde, que va reclamar que li retornessin els ossos i va iniciar una investigació per mirar de comprovar si podien ser de la majordona i mirar de posar noms i cognoms reals als personatges de la llegenda. L'anàlisi dels ossos va anar a càrrec de Bardalet i de l'arqueòleg Ot Ordeig, que han elaborat un extens informe (que es presentarà en públic a Vilanant) que conclou que hi ha ossos humans i d'altres d'animals. Però almenys un és de dona. De moment no s'ha aclarit si una majordona va ser assassinada per un capellà, però les historiadores Beli Artigues i Meli Aneiros van descobrir dades inquietants i històries molt fosques relacionades amb la rectoria de Vilanant i els seus estadants al segle XIX. El 1878, el mossèn Pedro Capellà va ser arrestat a Torroella de Montgrí per l'assassinat de la seva tia Catalina Català Parès, de 70 anys, vídua i benestant. I també està documentat que el 1099 la majordona Llussia Recasens Duran va morir cremada a la rectoria quan se li van encendre les faldilles. Hi consten dues majordones més, identificades com a Cecília (sense més dades) i Felícia Marcè, de qui no consta certificat de defunció. Alguna podria ser la víctima del capellà? La investigació continua.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 14-03-2026, Pàgina 36

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2627370-vilanant-el-pou-es-net-de-sospites-i-tot.html>